

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 25. 06.	Svagdan 12. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Utorak 26. 06.	Svagdan 12. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Srijeda 27. 06.	Svagdan 12. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Četvrtak 28. 06.	Sv. Irenej, b. i mč.	u 7,30 i u 20,00 sati
Petak 29. 06.	Sv. Petar i Pavao, ap.	u 10,00 i u 20,00 sati
Subota 30. 06.	Svagdan 12. tjedna kroz godinu	u 9,00 i u 20,00 sati
Nedjelja 1. 07.	13. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00 ; i u 20,00 sati

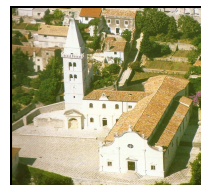
- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; i u 20,00 sati.
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje. Upišite se na papir u sakristiji.
- U petak je svetkovina sv. Petra i Pavla, ap. sv. mise su u 10,00 sati i u 20,00 sati.
- U subotu je prva sv. misa u 9,00 sati u kapeli sv. Antona. Navečer je nedjeljna sv. misa na talijanskom jeziku u 20,00 sati.
- Tisak: Glas koncila, Živo vrelo.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su u 19,00 sati osim u petak u 9,00 sati.

Naš otac Biskup, mons. Valter Župan, slavi ove godine **50-tu obljetnicu svoga svećeničkog ređenja**. 8. srpnja 2012. bit će slavlje u katedrali u Krku, a 15. srpnja 2012. u svojoj rodnoj župi Ćunski. Uz sudjelovanje u vanjskom slavlju vrijedno bi bilo učiniti nešto za njega. Predlažem da se kao vjernici uključimo u prikupljanje duhovnog cvijeća: to će reći da namijenimo za njega sv. mise, sv. krunice, razne molitve, žrtve i sl. Svatko se može sam dosjetiti nečega što smatra da će biti dobro i korisno.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

24. lipnja 2012.

Broj: 194

ROĐENJE SV. IVANA KRSTITELJA

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Iz 49,1-6

Drugo čitanje: Dj 13,22-26

Evangelje: Lk 1,57-66.80

Elizabeti se navršilo vrijeme da rodi. I porodi sina. Kad su njezini susjedi i rođaci čuli da joj Gospodin obilno iskaza dobrotu, radovahu se s njome. Osmoga se dana okupe da obrežu dječaka. Htjedoše ga prozvati imenom njegova oca - Zaharija, no mati se njegovu usprotivi: "Nipošto, nego zvat će se Ivan!" Rekoše joj na to: "Ta nikoga nema od tvoje rodbine koji bi se tako zvao." Tada znakovima upitaju oca kojim ga imenom želi prozvati. On zaiska pločicu i napisa "Ivan mu je ime!" Svi se začude, a njemu se umah otvoriše usta i jezik te progovori blagoslivljajući Boga. Strah obuze sve njihove susjede, a po svem su se Gorju judejskom razglašavali svi ti događaji. I koji su god čuli, razmišljahu o tome pitajući se: "Što li će biti od ovoga djeteta?" Uistinu, ruka Gospodnja bijaše s njime. Dječak je međutim rastao i duhom jačao. Boravio je u pustinji sve do dana svoga javnog nastupa pred Izraelom.

OPROSTITI U BOŽJE IME

Svi smo mi ranjeni ljudi. Tko nas ranjava? Često upravo oni koje volimo i oni koji nas vole. Osjećamo se odbačenima, napuštenima, zloporabljenima, manipuliranim ili povrijeđenima u svojoj časti i to najčešće od ljudi koji su nam jako bliski: naših roditelja, prijatelja, našeg bračnog druga, voljene osobe, naše djece, susjeda, našeg učitelja ili župnika.

Ranjavaju nas i oni koji nas vole. U tome je tragedija našeg života, to otežava praštanje od srca jer srce je ipak ranjeno pa vapije: „Napustio si me baš ti od kojega sam očekivao da će biti tu radi mene. Kako da ti oprostim?“

Oproštenje često izgleda nemoguće. Bog koji je s nama, podariti će nam milost da pobijedimo svoje ranjeno Ja i kažemo: Oproštenje ti je u Božje ime!" Molimo za ovu milost.

Henri J. M. Nouwen

DOKTORE, BOLI ME DUŠA

Doktor: Na što se žalite?
Pacijent: Na sebe.
Doktor: Na koji dio?
Pacijent: Na unutrašnji.
Doktor: Gdje Vas točno boli?
Pacijent: Svuda.
Doktor: Budite određeniji, molim Vas.
Koji organ vas muči?
Pacijent: Duša.
Doktor: Duša nije organ.
Pacijent: Meni jeste.
Doktor: Zanimljivo. Vi ste onda fenomen. A čemu Vam služi taj "organ".
Pacijent: Da živim.
Doktor: Aha. Čime se bavite?
Pacijent: Dušom.
Doktor: Mislio sam od čega živite.
Pacijent: Od duše. Doktor: Svećenik?
Pacijent: Ne. Doktor: Psihijatar?
Pacijent: Ne. Doktor: Političar?
Pacijent: Ne živim od tuđe, već od svoje duše. Ja sam umjetnik.
Doktor: Zaista? Kojom vrstom se bavite? Pacijent: Ljudskom.
Doktor: Mislim na vrstu umjetnosti. Pacijent: Umjetnost je umjetnost.
Doktor: Znači, multimedijalni umjetnik? Pacijent: Sveobuhvatni.
Doktor: Mislite svestrani? Pacijent: Sveobuhvatni.
Doktor: Hmm... dobro. Imate li hobi?
Pacijent: Pravi umjetnik ima samo jedan hobi – običan život.
Doktor: Živate iz hobija?
Pacijent: Da, spavam, jedem, koračam, ličim na sebe...
Doktor: Da li ste ranije osjećali tegobe na koje se žalite?
Pacijent: Oduvijek.
Doktor: Jeste li pokušavali sa nekom terapijom?
Pacijent: Nisam znao da treba. Doktor: Koliko imate godina?
Pacijent: Previše. Doktor: Previše za što?
Pacijent: Previše za podnositi. Doktor: Znači, umorni ste od života?
Pacijent: Ne od života, od sebe. Doktor: Kako vam mogu ja pomoći?
Pacijent: To sam došao ja Vas pitati.
Doktor: Vidite, kod mene dolaze i drugi umjetnici, čak vrlo poznati i priznati, ali nemaju problem kao što je Vaš.
Pacijent: Oni žive od umjetnosti.

Doktor: Zar niste rekli da živite od umjetnosti?
Pacijent: Ne, rekao sam da živim od duše.
Doktor: Točno. Oprostite, a kako se to živi od duše?
Pacijent: Vrlo lijepo. Doktor: A tko plaća taj "vrlo lijep" život?
Pacijent: Ja. Doktor: Naslijedili ste?
Pacijent: Da, talent. Doktor: Mislim na novac.
Pacijent: Njega dobivam kao nadoknadu za protraćeni talent.
Doktor: Jeste li sigurni da me ne zavilavate?
Pacijent: Apsolutno.
Doktor: Vratimo se problemu, koji Vas muči. Opišite, molim Vas, kako Vas to duša boli?
Pacijent: Baveći se umjetnošću, cijelog vijeka bezuspješno pokušavam to opisati.
Doktor: Kako, zaboga, očekujete da Vam pomognem?
Pacijent: Kad sam se, svojevremeno, žalio na bol u oku, niste tražili da vam opišem bol.
Doktor: To nije isto, oko je organ.
Pacijent: I duša je.
Doktor: Znači, ja ću Vama ispisati uputnicu za psihijatra, pa...
Pacijent: Ne vrijedi, bio sam.
Doktor: I?
Pacijent: Kaže da sam normalan, a ja se nisam ni žalio na pamet, već na dušu.
Doktor: Čovječe, što hoćete od mene?
Pacijent: Da me pregledate. Doktor: Kako dušu da Vam pregledam?
Pacijent: Ne znam, mene boli, a Vi ste doktor.
Doktor: Dobro, pogledat ću. Gdje Vam je ta duša?
Pacijent: Kod jedne žene.
Doktor: Kako Vas onda boli, kad nije kod Vas?
Pacijent: Zato me i boli.
Doktor: Pobogu, rekoste da živite od duše, a sad mi kažete da je kod neke žene.
Pacijent: Zato i živim. Problem je što boli.
Doktor: Ma, čovječe, Vi ste neozbiljni. Došli ste ovdje da me zavilavate! Molim Vas napustite ordinaciju!
Pacijent: Oprostite, mogu li znati gdje je Vaša duša?
Doktor: Ne brinite, moja duša je na svom mjestu.
Pacijent: I moja je, ali boli.
Doktor: Ma, idite dođavola!
Pacijent: Bio sam. I on me izbacio.